

ÓZDI HIRLAP

(FELSŐBORSOD)

HETILAP

Előfizetési ár:

Egész évre	8 korona
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "

Megjelenik minden vasárnap.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

TÖRÖK ISTVÁN.

TÁRSZERKESZTŐ:

PÁNCZÉL BÉLA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

ÓZD,

hová a kéziratok, hirdetések és díjak küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza.

Tanulmány a tanítók fizetésrendezéséről.

A fizetési tervezetre legyen szabad a következő megjegyzéseket tenni:

1. Apponyi a tervezetnek ideiglenes jellegű tulajdonit, nekünk azonban az a véleményünk, hogy ideiglenes jellege lehet pl. a drágasági pótléknak, nem pedig egy fizetésrendezésnek. Ha most sem vivjük ki, legalább részben jogainkat, akkor felettünk leáldozott a nap.

2. Apponyi gróf nemcsak eszét, hanem szívet is beletette a tervezetbe. Mi egy pillanatig sem kételkedünk Apponyi gróf őszinteségén és igazságán és ha ő pénzügyminiszter is lenne egy személyben, hiszem, hogy e soroknak nem kellett volna megjelenni a tanítóság mozgalmá is felesleges lett volna; de mivel oly egyén ül a pénzügyminiszteri székben, ki Nagybanján mondott egyik programbeszédében ellene volt a 35 évi tanítói szolgálatnak, ki inkább eszét, mint szívet érvényesíti, kinek kebelében a régi kormányok tradíciói, azaz a tanítók iránti szűkmarkúság él, nem csoda, ha a javaslat a tanítóságot ki nem elégíti, sőt zügodóvá teszi.

3. Az állami tisztviselők személyi pótlékot kapnak. Ez 16 millió koronáig terjedhet a törvény szerint. Ebben részesítette a Tisza-törvény az állami tanítókat és tisztviselőket egyaránt, melyben oly korlátozó-

sok, minők a miniszterelnöki rendelkezésekben foglaltatnak, a tanítókra nézve: nincsenek. Az új tervezet a tanítókat mindazon törvényes jogokból és elvekből kizárja anélkül, hogy a minimumra, az előhaladásra megadná csak azt a fokot, amit az állam a hasonló minősítéssel bíró tisztviselőknek megad. Az állami tanítókat a 16 millió koronának egy bizonyos hányada — számuk aránya szerint — megilleti, ezt tehát ne vegye el a tervezet, mert ezzel a tanító az állami tisztviselők közül teljesen kivéteik.

4. A felekezeti és községi tanítóknál a kántori illetményekkel, az állami tanítóknál pedig jobbára személyi pótlékokkal rendezik a fizetést, hogy valóban rendezés és ne emelés legyen.

5. Apponyi gróf képviselőházi beszédében mondá, hogy az állami tanító kezdő fizetése, amelyet az első öt éven át nyerne, mely kezdő fizetés mellett várnia kell, míg a XI. fizetési fokozattal egyenlő helyzetbe jut, nem méltatlanság vele szemben, hanem ez megfelel egyszerűen annak a gyakornoki időnek, amelyet minden állami tisztviselőnek el kell töltenie, míg ebbe a fizetési osztályba jut.

Ha a gyakornoki év valóban öt év lenne, nagyon jó volna, de mint a félhivatalosból kivethető, az állami tanítóknak más iskolánál töltött évei csak 1893-ik évtől számíthatnak be. Így a gyakornoki év a legtöbb állami tanítóknál 6—26 év, ez

pedig nem felel meg egyszerűen az állami tisztviselők gyakornoki idejének, akárhogy bizonyítja is ezt Apponyi.

6. Még szólnom kell a külállamok tanítói fizetéséről, mert néhány állam tanítói fizetési minimumát és végső fokozatát felemlítette nagyszabású beszédében Apponyi gróf is, mint a „Budapesti Közlöny“-höz mellékelt értesítőből olvastam. A végső fokozatban nem volt a tanítónak személyi, működési, családi és egyéb pótlékai, pedig csakis így ér valamit az az összehasonlítás, de így, bizony az a bizonyítás nem festene olyan szépen.

Azonkívül a külállamok tanítói fizetése, ha elszigetelten említettük fel és az ottani megélhetési viszonyokat, adókat és sok egyéb tényezőt mellőzi, akkor bizony semmit se bizonyít, mert ott a pénz is nagyobb értékű, mint most nálunk; tessék csak egy külföldi államot a jelenlegi tanítói fizetéssel a hetvenes évek állapotában elképzelni. Nemde fényes lett volna akkor ez a fizetés?

De ma már nem az. Mert nem csak az ipari tárgyak, hanem az élelem is drágul e gyarmatorszámban, melynek tejfelét Ausztria szedi le.

De ne menjünk a megélhetési igények kielégítésénél külföldre példakért, mert nehezen ellenőrizhető a helyessége, hanem maradjunk honunk határain, ahol a tisztviselők mozgalmukkal a megélhetési létminimumát 1600 koronában állapították

A bogár.

Az Ózdi Hírlap eredeti tárcája.

Irta: Epszilon.

Minden városban, faluban vannak bizonyos tipikus alakok, akiket az utcáról mindenki ismer. Az iskolás gyermekek leginkább, akiket, ha — megpillantja őket az ember — nem tudja mosolyogjon, vagy szánakozzon-e. Csendes, nőlen emberek különben, de irtózatossá dühre tudnak gerjedni, ha valaki kiejt előttük egy olyan nőt, vagy egy olyan mozdulatot tesz, amely rögeszméjüket kelti fel, juttatja eszükbe.

... Mert mindegyiküknek van. Egy-egy, az életből megmaradt könnyű emlék, egy-két komikus epizód, vagy éppen egy szerencsétlen eset teszi őket nyomorulttá lelkileg. Közönségesen szólva: bogaruk van. Mihelyt életüknek az a hol tragikus, hol komikus emléke, melyből rögeszméjük támadt, eszükbe jut, a „bogár“ ellenállhatatlanul zügni, zümmögni kezd fejükben s a különben józan, rendes embereket kiűzi minden emberi társaságból. Nem ismernek ilyenkor sem embert, sem istent, a rögeszme lenyűgöző hatalommal uralkodik felettük s ragadja őket a legoktalanabb cselekedetekre.

Az iskolás gyermekekkel kerülnek leginkább összeköttetésbe, akik minden alkalmat felhasználnak arra, hogy ingereljék őket, nem gondolva meg, hogy könnyelmű pajzanságukkal milyen fájdalmat okoznak a szerencsétlen teremtéseknek.

Ismertem egy ilyen sorsverte embert. Elmondom esetét.

Gál József volt a neve. Asztalos mester volt Pesten, a sötét Ferenc-városban. Üzlete elég jól ment, amíg a mult télen el nem vesztette feleségét. Ettől az időtől kezdve szenvedélye egyre nagyobb erőt vett rajta; szenvedélye, bálvány: a sakk. Már kis gyermek korában megismerte a sakkot s amint nőtt, öregedett, úgy növekedett benne szenvedélye a sakkozás.

Szenvedélyét pedig vajmi ritkán elégíthette ki. A maga körében ritkán akadt olyan emberre, aki értett volna az „emberi ész koronájá“-nak nemes művészetéhez.

Hiába! Az „emberi ész koronája“, amint sakkabláját nevezte (maga készítette, gyönyörű munka volt), rendszeren ott hevert a gyalupad alatt. Egyideig ugyan megelégedett azzal, hogy a nagy mesterek játékait eljátszotta

(könyv nélkül tudta) s a féléjszakákon át tartó parthiekben megverte önmagát.

Lassankint megunta ezt. A mesterség ez alatt egyre hanyatlott s ha jóra való segédje nem tartotta volna rendben — úgy, ahogy — műhelyét, éhen pusztult volna minden sakktudománya mellett.

Végre megtalálta azt, amit keresett, — a partnert. Egy idő óta délutánoként mindig eltűnt otthoni vackáról, ahol az egész napot töltötte lomha télettségben, hallgatva a legény egyhangú fűrészelését, gyalulását s csak a késő este vetette haza mindig.

Magam is érdeklődni kezdtem az öreg titka iránt. A véletlen nyomra vezetett s ott lehettem szegény Gál József csendes tragédiájánál. Láttam, amint a csunya, fekete bogár berepült a fejébe...

Valamelyik nap egy körüti kávéházban szürcsölgettem délutáni pikolómat, amikor az egyik ablaknál két fiatalember telepedett le. Sakkot kértek. Alig nyitották fel a sakkablát, mikor künn a iárdán ott terem az én mesterem s sóvár szemmel nézte, amint a sakkfigurákat felállították.

meg; mégis ezzel szemben a jelen kormány kisebb minimumot állapít meg, mert tudja, hogy koplaláshoz szokott gyomor tovább is koplalhat.

Apponyi gróf tervezetének keretét elfogadjuk-e? Ez az első kérdés... De ha ezt nem tesszük, várhatjuk-e, hogy Apponyi a miénket elfogadja? A célszerűség, az okosság azt mondja, hogy igen, fogadjuk el tisztelettel, mert ebben, mint mondá, csak az első lépést teszi meg a tanítói fizetésrendezésre, melynél nem a kifizetést elveinket nézzük, hanem azt, hogy a fizetésrendezés a nyomort szüntesse meg.

Azt nyílt kérdéssé hagyom, hogy megszüntethető-e vele a tanító-nyomor vagy nem? Elveinket, én is azt tartom, hogy ne adjuk fel. A második lépést mikor tegyük, most ne határozzunk, mert korai. A kívánni valókat három pontba összegezzük. És pedig:

1. A tervezett kétszáz koronás hat ötéves pótlékot tekintet nélkül az alapfizetésre, minden tanító kapja meg kivétel nélkül és ennél fogva minden fizetési stagnálás törültsék, mert nem szent irás az, hogy fizetési fokban legyünk, hanem az a fő, hogy egyforma mértékkel mérjünk minden tanítónak, hogy a fizetésjavítást érezzék azok is, kiknek az iskolafentartók magasabb fizetési minimumot adtak, mint az állami tervezet.

2. A második sérelem, hogy a kántori illetményt beszámítják (az anélkül is csekély maximumban megállapított) nem állami tanítók fizetésébe. Ezzel a legjobb kántorainkat veszítjük el s végül odajutunk, hogy a kántori állás csak amolyan átmeneti állásra fog lesülyedni s ez tömredék zavarokra fog vezetni. Tehát a kántori fizetésnek legalább a felét nem kellene a tanítói fizetésbe beszámítani. A korpótlékokba pedig egyáltalán ne számítsák be a kántori fizetést. Vagy ami még a legjobb volna, ne számítsanak be semmit a kántoriból tanítói fizetésbe a magyar tannyelvű iskoláknál.

3. Az államosított tanítók önhibájuk nélkül kerültek az állami iskolához, sőt mi több, ők tették lehetővé az iskolák államosítását s mégis az állam, hála fejé-

ben, mostoha gyermekeinek tekinti az új tervezet szerint; mint a rossz mostoha, különbséget tesz gyermekei között, pedig e bánásmódra nem szolgáltak rá, nem büntetésből kerültek az állami iskolához, hanem azért, mert a község nem bírta tartani vagy fejleszteni az iskolát.

De a tanítók ott is a magyar államot, a magyar állameszmét szolgálták; ha nem ezt szolgálták volna, nem is vették volna át. Az átvettek nagy részének állami tanítói oklevele van, de ez is mind semmi, csak a tanítói szerencse a lényeges s nem a hazafiság, a végzett munka és a tisztesség mult. Apponyi javaslata csak a tanítói szerencsére alapítja tervezetét, ezt tekinti érdemnek és ezért az államnál szolgált összes éveket beszámítja. Ezzel az állami tanítókat kegyeltek és nem kegyeltek táborára osztja. Ez nagy elkeseredést szült az állami tanítók között, sokan köztük sohasem érhetik el a tervezett maximumot s így nem esoda, ha azt fél munkának tartják, ha ilyen alakban törvénynyé válik. Legalább a 200 koronás hat ötéves korpótlékot 1888. év okt. 1-étől számítanák, beszámítva a felekezeti és községi szolgálatban töltött összes éveket minden állami tanítóra nézve.

Ez nagy megnyugvást szülne, nem lenne a fizetésrendezés csak a fiatal és tiszta állami szolgálattal bírók fizetésrendezése, mert így az idősebb, pl. a 28 évi szolgálattal bírók, remélhetik, hogy 40 év után teljes fizetéssel mehetnek nyugdíjba.

Ezek a tanítóság fő sérelmei. Ha ezt eltünteti Apponyi gróf lángeszével és nemes szívével, akkor a magyar népoktatásnak modern alapköveit valóban lerakta s az Isten is megáldja érte.

Az „Ózdi Hirlap“ tek. szerkesztőségének

Helyben.

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Az „Ózdi Hirlap“ f. hó 20-iki számában megjelent D. P. közleményét — mivel a tárgytól eltérve, a személyeskedés útjára lépett — figyelmen kívül hagyom s arra nem reagálok.

Tisztelettel

Ózd, 1907. január 21. én.

Szalatsy Richard.

Most már megértettem mindent. Ezért volt hát hetek óta olyan jókedvű, ezért surrant hát ki piszkos műhelyéből olyan meglepődötten s titkos örömmel az arcán!

Sakkozott! Valóban, amint ott guggol a járda poros kövén, nemesak nézi, nemesak figyel a játékot, hanem maga is részt vesz benne. Szinte látom csillogó szeméből: a feketével játszik, amit az a vékony, szőkehajú fiatalember kezel.

Az ifjak rászólnak, kezükkel mutatják, menjen el, tovább... de az öreg meg sem mozdul.

Ő csak néz... néz, figyel s amint a fiatalember keze egyik, vagy másik bábu után nyúl, arca hol földerül, hol elkomorul. Ajka öntudatlanul mozog s ideges izgatottsággal figyel a fiatalember lépéseit. Szinte kigyul arca az örömtől, mikor a fekete egy neki is tetsző lépést tesz, de irtózatossá dühben vonaglik ajka, ha a fiatalember sok habozás után mégis rosszat lép.

... A játék vége felé jár. A harmadik játzó — künn a járdán — egyre izgatottabb lesz. A fekete, melylyel 5 játszik, előnyben van.

Csak egy lépés s az ellenfél fogva van. A néma sakkozó — az üveg mögött — érzi ezt. Igen nyugtalan. Szemöldökét összehuzva, szeméramered a sakkablára, vállal közé huzza fejét, kezét kinyújtja... visszarántja, amint a fiatalember keze tétovázva jár a figurák között.

Az végre is három kockával előre tolja a királynőt. Rossz. Az öreg észre veszi. Hirtelen felugrik, testét kinyújtja és (soh'sem felejttem el rémes arcát) „A bástyával“ — hörgi s bevágja öklét a hatalmas üvegtáblába... A sarki rendőr vitte el...

Most ott él a Ferencvárosban. Nemrég láttam őt, amint meggörnyedt háttal, meglapulva a falak mellett, félénken, bártortalan lépésekkel hazafelé sompolygott. Egy szemtelen utcagyerek észrevette. „A bástya, a bástya“ — kiáltotta feléje torka szakadtából.

Az öregnek vérbe fordult színtelen szeme s vak dühvel hajította a gyerek után göresös botját...

Krónika.

Ah, milyen drága lett az élet,
Az árak szöknek szörnyűmód,
Felszűrték immár a lakbért
És fölemelték az adót.

Drágább lett a feketekávé,
Drágább a szappan és a szén,
Drágább a hus, drágább a gallér,
A suviksz és a sütemény.

Maholnap drágább lesz a víz is
És drágább lesz a levegő
És drágább lesz a napsugár tán
És persze drágább az — eső.

Ily türethetetlen drágaságban
Jelentem tisztelettel én,
Hogy pár fillérrel a jövőben
Megdrágul majd a — költemény.

Elvégre hogyha steigerolnak
Mindenfelé egyformakép
Hát mért ne steigerolna egyszer
Az ötletes poétanép.

Őnök, látom, kacagnak erre,
Pedig niacs rajt' nevetni mit,
Joga van a költőnek is tán
Drágábban adni rimeit.

Igaz, hogy a poéta-börzén
Nagy a kínálat szerfelett
És hogy nehéz dolog fokozni
A költemény-keresletet.

De végre is, tisztelt közönség,
A költőnek is élni kell,
És minthogy niucsen már egyébje,
Hát a — versét emeli fel.

S ha nem kapunk mi drágasági
Pótlékot minden vers után,
Hát egyszerűen úgy teszünk majd,
Mint a pékmester valahány.

Kisebbre sütik ők a kiflit,
Bár ára ugyanaz marad,
Mi meg egy-két strófát lecsipünk
A szörnyű drágaság alatt!

HÍREK

Képviselőtestületi gyűlés. Ózd község képviselőtestülete f. hó 21-én tartotta ez évben első rendkívüli közgyűlést. A képviselőtestület jóakarata s bölcs belátása folytán a községi előljárók is szép újévi ajándékot kaptak. Fölemelte a bíró fizetését 600 koronára, a pénztárnok fizetését 500 koronára, a hitesek fizetését a 20 koronára s a gyári helyettes bíró tiszteletdíjára 50 koronát állapított meg. Egyidejűleg a körösvárosi lakbérébe Ózd község részére eső hányadot szintén elfogadta. — A rendszeresített segédjegyzői állást megszüntette s helyette egy rendes másodjegyzői állást rendszeresített. A községi előljáróság látván a képviselőtestület jóakarátát, fokozottab szorgalommal fogja a község ügyeit intézni; de úgy legyen ám!

— **A közigazgatás köréből.** Nyomárkay Béla közig. joggyakornokot, ki jelenleg a miskolci járás főszolgabírája mellé volt beosztva, Borsodvármegye alispánja f. évi február 1-től az ózdi járás főszolgabírájához rendelte ki.

A Borsodmegyei Tulipánkert-szövetség közgyűlése. A magyar ipar pártolására országosan megindult mozgalom megyénkben is visszhangra talált és megalakult a Borsodmegyei Tulipánkert-szövetség, mely vasárnap, folyó hó 20-án délután 3 órakor tartotta közgyűlését a vármegyeháza nagytermében. A közgyűlésen városunkból és a megye területéről is számos érdeklődő volt jelen. A közgyűlésen báji Patay Gyuláné elnöknő és — a beteg Miklós Ödön helyett — dr. Tarnay Gyula alispán elnökölt.

Patay Gyuláné elnöknő nyitotta meg a közgyűlést, üdvözölve a megjelenteket és haza-

fias beszédben fejtette ki a szövetség célját és hazafias irányát.

Ezután dr. Tarnay Gyula előadta, hogy Miklós Ödön elnököt súlyos baleset érte s nem jelenhetett meg a közgyűlésen. Indítványozza, hogy a közgyűlés adjon sürgönyileg kifejezést a baleset fölötti részvétné. Jelezte még, hogy a Miskolci Vízcséptársaság feloszolván, 751 koronát hagyományozott a szövetségnek s bemutatva a betéti könyvet. Ajánlja, hogy a lelkes adományozóknak jegyzőkönyvileg is köszönetet tolmácsoljanak. Áttért ezután arra, hogy a közgyűlés főtárgya az alapszabályok fölolvastása. A Borsod-Miskolci Tulipán-Szövetség elnöke, Miklós Ödön, megszerkesztette a szövetség alapszabályait, amelyeket a helyi viszonyokra alkalmazott. Mérvadó körökben is lelkesedéssel fogadták azt és országszerte terjesztésre fogják ajánlani.

A közgyűlés hozzájárult az alispán indítványához, majd az alapszabályokat olvasták fel. Az elnök zárószavai után ért véget a közgyűlés.

Tisztelgések Kun Bertalan püspöknél. Kun Bertalan, a tiszáninneri ev. ref. egyházkerület érdemes püspöke, hétfőn töltötte be életének 90-ik évét. A nevezetes évforduló alkalmából többen keresték fel az agg egyházférfit és meleg üdvözlésekkel adták kifejezést abbéli örömeiknek, hogy az isteni gondviselés kegyelméből az őz püspök e napot friss testi és lelki egészségben érte meg. Testületileg jelent meg a miskolci ev. ref. főgimnázium tanári kara, élén dr. Kovács Gábor igazgatóval, továbbá dr. Mitrovics Gyula vezetése alatt a felsőbb leányiskola tanári kara. Ott voltak az üdvözlők sorában: Lévy József, Pataky Sándor, Nagy Ignác, Vadász Pál, dr. Tüdős István, dr. Rácz György, Liechtenstein József és még számosan. Ezeket kívül táviratilag s levélileg üdvözlötték Kubik Béla főispán, Dókus Gyula zenplémegeyi alispán és még sokan.

— **Sátán csendörkülönítmény.** Sata község képviselőtestülete, tekintettel arra, hogy az eger-putnoki vasútépítés alkalmából Sata vidékén most 1—2 ezer idegen munkás tartózkodik, s a rendezetlenség napirenden vannak, Sata községben egy csendörkülönítmény felállítását kéri elmezi, a vasútépítés tartamára.

Utóállítások Miskolcon újabb intézkedésig, f. évi január és február hónapokban nem fognak tartatni.

Miklós Ödön balesete. Súlyos baleset érte szombaton az esti órákban Miklós Ödön volt államtitkár, főrendiházi tagot. Miklós Ödön szombaton az esti gyorsvonattal érkezett Miskolcra, hogy a Tulipánkert Szövetség vasárnapi közgyűlésén részt vegyen. Este 7 óra tájban a vármegyeházára ment és annak hátsó udvarán, a Gazdasági Egylet hivatali helyiségébe igyekezett. A sima udvaron valamiképp megrúszott és elesett. Az esés oly szerencsétlenül történt, hogy Miklós Ödön bal felkarja eltört. Amint a balesetet észrevették, nyomban a sérült segítségére siettek, majd bevitték dr. Tarnay Gyula alispán lakásába, ahol a sérülést a közben előhívott orvosok bekötötték. Miklós Ödön az alispánnal vasárnap reggelig maradt, amikor további orvosi ápolás céljából Budapestre szállították.

Az izraelita nőegylet bálja Sajószentpéteren az idén igen sikerültnek ígérkezik. A régi jóhírű bál iránt igen nagy az érdeklődés. — A rendezőség mindent elkövet a siker érdekében. A meghívók már elküldtek, s aki tévedésből nem kapott volna, s arra igényt tart, forduljon az elnökséghez vagy a rendezők bármelyikéhez s készséggel megküldik.

Polgári iskola Sajószentpéteren. Sajószentpéter város képviselőtestülete vasárnap rendkívüli közgyűlést tartott, melynek egyetlen tárgya a létesítendő polgári iskola volt. Örömmel regisztráljuk, hogy a képviselőtestület egyhangulag magáévá tette az ügyet, s a város kész a legmesszebb menő áldozatra. Egyelőre

bizottságot küldtek ki a részletek kidolgozására. Ezen ügygel különben legközelebb bővebben fogunk foglalkozni.

A szénhiány. A nagy hideg beálltával nemcsak hogy megdrágult a szén, de néhány nap óta nem is kapni. Nem tudjuk, mi az oka ennek, de annyi bizonyos, hogy a sajószentpéteri köszénbánya máskor a szegények között ingyen szénét is osztott ki, s az idén pénzért sem kapunk. A mucsanyi bányát százával lepik meg a szekerek, s napokig kell vesztegetni, míg egy pár mázsa szénhez jut a fuvaros. — A magyar általános köszénbánya r-társaság tekintettel lehetne a fogyasztó közönségre is, s legalább a helybeli fogyasztókat láthatná el szénrel — a drága pénzért.

Sztrájk az üvegyárban. Január 24-én váratlanul sztrájkba léptek a sajószentpéteri üvegyár összes munkásai. Jogos kivánalmakat az igazgatóság nem hajlandó teljesíteni, s ennek következtében az üzem teljesen szünetel. — Lapunk zártakor a sztrájk még egyre tart, s a csendőrség tartja fenn a rendet.

Munkásjutalmak. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara legutóbb 6 munkást ajánlott megjutalmazásra. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a Kamara javaslatát elfogadta. Ehhez képest következő munkások részesülnek majd állami jutalomban: Kosecz Kálmán mézeskalácsos-segéd (Miskolc), Demeter Gusztáv szabó-segéd (Tornallya), Jávorszky János ács-segéd (Tamásfalva), Putnok János vasgyári munkás (Pohorella), Rudinszky János konverter-körműves (Diósgyőr-Vasgyár), Klauber Antal üvegfúvó (Parád). A jutalom, melyet a munkások állandóan egy helyen eltöltött hűséges szolgálatuk elismerésül nyerne, egyenként száz koronából és elismerő oklevélből áll. E kitüntető jutalmakat a Kamara legközelebb fogja a helyszínén kiosztani.

Lopások. Folyó hó 22-én a reggeli órákban Nagy Bertalan gyári tisztviselő cipőjét a takarítóknak kiadta kitisztítás végett, ki azt rövid időre a konyhába helyezve, felügyelet nélkül hagyta; eközben oda, mint rendesen, süteményelárusítás végett Bernstein pékmeszter Boosz József nevű tanonca betért és a konyhában a felügyelet nélkül hagyott cipőt felvette és elvitte, anélkül, hogy ő ottan süteményt elárusított volna, azonban a cipőt a tettes által megnevezett helyen a csendőrség hamar feltalálta. — Klekner Ignácné ózdi lakosnőnél szálláson volt Nagy Ambrus debreceni illetőségű gyári szerelő suhanc oly módon hálálta meg a szállásadó szívesességét, hogy folyó hó 17-én 60 korona értékű ruhaneműt, mely Kleknerné katona fiának a tulajdona volt, a lakásban összepakolta és azzal ismeretlen helyre meszkölt. — Kukkel János várkonyi lakos asztalosmester segédje, Mészáros Jenő, oly módon állott bosszút munkaadóján, hogy a napokban munkaadójának bezárt műhelyébe betört és annak szerszámai vagy 50 korona kár értékben megrongálta.

PLETYKÁROGVAT.

Idill a járásbírósnál. A rideg törvénynek is megvan a maga humora. A legszigorubb bíró is elneveti magát olykor, kivált midőn a mi barkóink keressük az igazságot. A mostani nagy hidegben egy barkó asszony jelent meg a járásbírósnál s magával hozta 6 hónapos kicsei gyermekét is; a hideg folyosón didergett a szegény asszony, midőn a kis gyerek sírni kezd; az anya megkínálja az édes anyatejjel, de a kicsike elutasítja és sirdogál tovább. Végre is az anyának eszébe jut, hogy a gyereknek „más“ baja van. Bátran benyit az egyik szobába és se szó, se beszéd, ráteszi a pólyás babát a poros aktákra, kibontja, a gyereket szépen megtörli szárazra, majd egy tiszta ruhát vesz elő a kosarából s abba göngyöli a kicsi teremtést. S ime, a kicsike elhallgat s most már vigan gögicsél az anyja keblén. De ekkor a szobában dolgozó tisztviselő rámondul az asszonynak, hogy: „mit csinál maga itt?“ Az asszony nem szól semmit, illendően köszön,

kimegy — s otthagyja a kieserelt vászondarabot emiékül. S én csak arra vagyok kíváncsi, hogy melyik lajstromba vezették be ezt a természetű aktát?

* * *

Farkasok Sajószentpéteren. A nagy hideggel megjelentek a farkasok is. Már beszélnek is farkasok által felfalt postáslegényekről, akiknek csak a csizmájuk maradt meg, egyéb részüket bekapta a farkas. Aki kételkednék benne, annak szívesen igazoljuk, hogy nálunk tényleg vannak farkasok; különösen a pincék körül szeretnek ólálkodni ezek az ordasok, de a nagy hideg aztán bekényszeríti őket a városba, sőt olyan is akad, amelyik bátran benyit a korcsmákba is. Vannak, akik nem hiszik el, pedig tényleg garázdálkodnak a farkasok; egy hitetlen Tamás nem akarta hinni a dolgot s váltig vitatkozott, hogy nálunk nincsen farkas; mikor aztán felvilágosították, tág mosolyra nyílt a szája s homlokára mutatva, nagy bölcsen mondá: „Ha jó! körülnézzük magunkat, észrevesszük, hogy mindnyájan farkasok vagyunk!“

Vallomás.

*Te aranyhaju tündérléány,
Te földre lejtött jelenés,
Oh, hallgass meg csak egyszer engem,
Azután jó lesz megpihennem,
Ha ledönt majd a szenvedés.*

*Szemednek kéklő szelid fénye
Mutatta tiszta lelkedet,
Midőn arcom feléd emeltem,
Azóta aztán elfeledtem
A földet és a mennyeket.*

*Tied azóta mindem szavam,
A tied minden gondolat,
Lelkem azóta száll repesve,
Te tiszta szűz lelked keresve
Vándorolok sokat, sokat.*

*Egy mosoly kedves arcomkádán;
Virág, mit tépett kis kezed,
Egy nagyon rövid édes álom
S az egész nagy boldogságom
Már-már foszló emlékezet.*

*Előtted im, a porba hullva,
Csodálkozva szépségeden,
Ajknak egyetlen szavára
És arcom édes mosolyára
Magam boldognak érzem.*

*Mért nem tarthat ez örökké így?
Miért száll ez a perc tova,
Hogy szétfoszlott ezer reménnyel,
Fájdalmas kínos szenvedéssel
Ne pihenhessek meg soha?*

*Te aranyhaju tündérléány,
Hallgass meg csak egyszer engem
Hadd lássam még a mosolyodat,
Halljam csak egyszer csengő szódat,
Azután jó lesz megpihennem.*

— r.

Szerkesztői üzenetek.

G. S. Ózd. Csak annyit mondunk a levelekre, hogy magat még el sem választották, mikor az az ur már újságíró volt. S maga akar belekötni? Hiszen a levele telve van hibával! Vagy talán magat vették elő stróhmanna? Jobb lesz, ha újból felveszi a malteros kanalat, s megmarad becsületes iparosnak. Az egyszeri számár is magára vette az oroszlanbört, de hamar észrevették, mikor ordított, hogy i-á!

Cs. J. Dövény. B. J. Alacska. E helyütt nyugtázzuk. Üdv!

D. G. Csalódní méltóztatik, mert semmiféle változás nem lesz. Igaz, hogy T. ur februártól átadja a felelősséget P.-nak, de ezt azért teszi, mert amire vállalkozott, azt fényesen elérte, s mint nem vérbeli újságíró, nem teszi ki magát többé a durva támadásoknak. Csak tessék nyugodtan lenni, ő ezután is dolgozni fog.

Az Ózdi Takarékpénztár R.-T.

Kölsönöket ad:

Kezesség vagy betáblázás mellett kötvényekre és váltókra.

Hitelt nyújt:

Folyószámlai elszámolásra, érték-papírokra, arany- és ezüsttárgyakra.

Állandó betétek

után fizet 5 százalék kamatot.

Pénztárhelyiség a Botta-féle emeletes új épületben.

Figyelemre méltó,

Hogy egy liter finom rum egy csomag teával együtt csak 1 frt. Továbbá ajánlatok finom szilvori-
mot, borovicskát és különféle likőröket, jó
Érmelléki borokat, gyógyborokat,
pezsgőket, különféle ásványvizeket. Fűszer-
és csemegeárak csak

Stefankó János kereskedésében Ózdon

kaphatók a legjobb és legtisztább minőségben, hol nagy választékban vannak kávék, rizsek s minden a háztartásban előforduló cikkek, továbbá sajtok, heringek, felvágottak, konzervek stb.

Bent a községben a keresztény fogyasztási szövetkezet jelenlegi helyiségei, április 1-től haszonbérbe kiadók. Az épületben van 3 üzlethelyiség, egy raktár, öt pince, két szoba és egy konyha.

Értekezni lehet a tulajdonos

Nagy Józsefné

Ózdi lakossal.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség szives tudomására hozni, hogy a jelenkor igényeinek teljesen megfelelő

fodrász- és borbélyüzletemet a Botta-féle házba helyeztem át.

Üzletemben kaphatók mindenféle fodrászati cikkek, u. m. copfok, uri- és női parókák, továbbá készítek méretek szerint uri- és női egész parókákat, frufрукat, einlagot stb. Veszek levágott és kifésült hajakat.

Amidőn a nagyérdemű közönség szives pártfogásába magamat ajánlom, azon leszek, hogy pártfogásukat minél jobban kiérdemeljen.

Tisztelettel

Zelley Oszkár

uri- és női fodrász.

Az Ózdi Polgári Önképzőkör választmánya felhívja a t. tagokat, hogy hátralékos tagdíjait fizessék be. A befizetés napja minden héten kedd.

Kádár,

e. jegyző.

HIRDETÉSEK
felvételnek
a kiadóhivatalban.

Női felöltők és gyermekruhák.

Hadd tudja meg a világ,

hogy áruraktáramat, melyet már átköltözésem alkalmával tetemesen megnagyobbítottam, most

ujonnan berendeztem.

Tisztelettel felhívom tehát a n. é. közönség b. figyelmét arra, hogy a szükségleteit legjobban üzletemben fedezheti, amennyiben mindenből a legszebb, legfinomabb és legolcsóbb árú választékban állnak rendelkezésére. Különösen nagy választékban vannak: **legfinomabb angol szövetek, jó minőségű barchettek, u. m. hermelin-, flannel-, zsinór- és tennis-barchettek, valamint a hozzávaló diszek, bélések és mindennemű kellékek.**

Csipkefüggönyök, szőnyegek, paplanok, valamint ágylés asztalterítők nagy választékban.

Női, férfi- és gyermek-fehérműek, valamint cipők és kalapok nagy raktára.

Továbbá ajánlom a legdivatosabb gallérokat, kézelőket, nyakkendőket, zsebkendőket, télikendőket, fűzőket (Mieder), bőrkezttyűket, cérnakezttyűket, harisnyákat, pamutokat, cérnákat, himzőselymeket, szallagokat, stb. stb.

Midőn a nagyérdemű közönségnek magamat ajánlom, vagyok teljes tisztelettel

Mikola Béla

uri- és női divatkereskedő, ÓZD.

Jóminőségű linoleum és lábtörölők.

Ne üljünk fel a sok mindenféle hirdetésnek, hanem ott szerezzük be

arany- és ezüstáruszükségletünket

ugymint zsebórákat, ingaórákat, china-ezüst dísz tárgyakat, a hol nagy választékban sokkal olcsóbb és biztosabb, mintha azokat máshonnan hozatnánk, tehát csakis

Guttman Sámuel

órás- és ékszerész Ózdon,

ahol mindenféle finom szemüvegek is kaphatók és a javításokért 1 évi írásbeli jótállás adatik.

Bármely nagy céggel is versenyképes.

NÉVJEGYEK
SZELÉNYI ÉS TÁRSA

könyvnyomdájában, Miskolc, Széchenyi-u.

rendelhetők meg.